

[Klaus Hækkerup]

De sidste tre ændringer er vi modstandere af i Socialdemokratiet. De indebærer nemlig, at man tager pengene fra de fattige kommuner og giver dem til de rige. Det er sådan en slags omvendt Robin Hood-model, ministeren her foreslår indført. Ændringen vil alene bidrage til en kommunal konkurrence om at tiltrække skatteydere, fordi det bedre kan betale sig, end det kan betale sig at skabe gode forhold for industrien. Det er ligegyldigt for kommunen, hvor industrien lokaliserer sig, bare den sørger for, at de skatteydere, der tjener pengene, bor i deres egen kommune. Det er yderligere forkert i hovedstadsområdet, hvor vi netop er i den situation, at ganske, ganske mange borgere bor i én kommune og arbejder i en anden. Det er altså ikke den situation, vi kender fra den øvrige del af landet. Og netop derfor er det yderligere forkert at reducere udligningsniveauet i hovedstadsområdet.

Regeringens begrundelse for at indføre en ændret udligning i hovedstadsområdet er, som der står, at kommunerne får mulighed for at beholde en større del af væksten i indtægtsgrundlaget, som dermed kan bidrage til væksten i kommunen. Det er noget kryptisk skrevet, for at sige det mildt. Hvis der med begrebet væksten i kommunen sigtes til en mere effektiv ligning, må jeg sige, at dette argument ikke svarer til skatteministerens opfattelse. Han mener netop, at ligningen på trods af regeringens nedskæringer i ligningspersonalet er fuldt tilfredsstillende. Hvis der med væksten i kommunen sigtes til en vækst af skatteydere, der søger skattely i lavt beskattede kommuner, er der nok et vist hold i argumentationen. Derfor er vi også modstandere af denne ændring.

Endelig kan man jo undre sig over, at der i lovforslaget ikke er taget højde for en række forhold, der har været drøftet i Folketinget. For nylig vedtog et flertal i Folketinget, at pensionister under visse forudsætninger kunne bo det meste af året, ja endog hele året, i deres sommerhus. Var det så ikke rimeligt at sikre sommerhuskommunerne en vis andel af de pågældendes skatteindtægter?

Når regeringen argumenterer med, at dette vil give anledning til en mere effektiv ligning, var det så ikke rimeligt, hvis man fra statens side gav kommunerne en øget andel af selskabsskatten, så man på den måde kunne animere dem til en bedre ligning, f.eks. at man lod

en femtedel af de samlede selskabsskatter gå til primærkommunerne?

Endvidere savner jeg forslag, overvejelser og bemærkninger om aktivitetsfremmende bloktilskud. Hvis vi gennemførte det, ville Folketinget uden at gribe ind i den kommunale prioritering kunne animere kommunerne til at løse en række af de opgaver, som Folketinget prioriterer højest.

Det er selvfølgelig også betænkeligt, at regeringen med dette lovforslag fuldstændig forrykker grundlaget for en række kommuners økonomiske langtidspanlægning. Den aftale, der blev indgået den 11. juni sidste år mellem regeringen og kommunerne, skulle jo netop omfatte en ganske lang periode. Og den økonomiske planlægning, kommunerne har lavet i tillid til det, bliver nu slået i stykker.

Men sammenfatter man dette lovforslag, sætter man sig ned og ser på den samlede beregning, kan vi se, hvis vi f.eks. tager de kommuner ud, der får et fald i beskatningsniveauet på 0,2 eller mere, at det drejer sig om Frederiksberg Kommune, at det drejer sig om Gentofte Kommune, begge med konservative borgmestre, og at det drejer sig om Søllerød Kommune med en Venstreborgmester. Ser vi omvendt på de kommuner, der får en stigning i beskatningsniveauet på 0,2 eller mere, drejer det sig om Hvidovre, Rødovre, Frederiksværk og Ølstykke – mærkeligt nok alle kommuner med socialdemokratiske borgmestre.

Dette lovforslag har kun ét formål: at give Venstres og De Konservatives borgmestre i hovedstadsområdet det bedst mulige økonomiske tilskud fra staten til den kommende kommunale valgkamp.

Karen Højte Jensen (KF):

Den konservative gruppe kan tilslutte sig dette lovforslag. Forslagets formål er at forbedre kommunernes mulighed for at give bedre ældreservice, og lovforslaget vil give kommunerne større fordel af økonomisk vækst. Det er godt, at der nu tages initiativ til at ændre hovedstadsudligningen.

Udligningsniveauet i dag er fastsat til 90 pct. Det vil sige, at alle kommuner i hovedstadsområdet i praksis næsten er stillet, som om de havde det gennemsnitlige beskatningsgrundlag pr. indbygger i området. Til sammenligning kan det fremhæves, at der i den øvrige del